

בת עינא דא שכנינתא תתא. איהי תגא בראש זרקא אמא עלאה פרישת גדפהא ונטילת לה ופרחת בה עד דמטי לה לגבי בעלה, מנה עד אין סוף וכד סליקת ליה מתתקנא בכל עשר ספירן, מתקשטת בכל תקונין ולבושין דילה, פלהו מרקמן מפל גונין דעלה, וחמש אור נהירין בה.

בההוא זמנא מה פתיב בבעלה דאיהו ו' עמודא דאמצעייתא וראייתה לזכר ברית עולם. וכד מיחדא לון אמא לתרוניהו, איהי אמרת לגבי י' עלאה דאיהו אבא. (דניאל ד כד) מלכא מלפי ישפר עלה. ודא איהו מקף שופר לישנא דשופרא.

בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימא לה אבא הולך סגולתא, רחימא עם בעלה. בההוא זמנא יתקיים ביה (בראשית ב כד) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה ה' אחד לעלא. ושמו אחד לתתא. ויהוין אבא ואמא ביחודא חדא י"ה לעלא וקודשא ברין הוא ושכנינתה ביחודא חדא דאנון ו"ה לתתא, והכי סליק יהוה לחשבון אחיד אחיד.

בההוא זמנא דיהוין ארבע חד. שרין על צדיק ודא איהו (תהלים מח ג) יפה נוף משוש כל הארץ. ויתער לתתא משיח ויסתלק שמועתה בכל עלמא. משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. מאי הר ציון. דא ההוא הר דאתמר ביה (במדבר כז יב) הר העברים. מתמן יקום, ותריין משיחין דאנון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהוין ירכין דילה. ואיהו אות ביניהו. בגין דעלה אתמר (שמות ג יב) וזה לך האות. ובההוא זמנא שכנינתא עלאה דאיהי קרית מלך רב דאיהו חכמה, נחיתת עטרה עליה.

בת העין זו השכינה המתחננה. היא הפתר בראש. זרקא. האם העליונה פורשת כנפיה ונוטלת אותה ופורחת עמה, עד שמגיעת אותה לבעלה ממנו ועד אין סוף. וכשמעלה אותה מתקנת בכל עשר הספירות, מתקשטת בכל התקונים והלבושים שלה, כלם מרקמים מפל הגונים שעליה, וחמשה אורות מאירים בה.

באותו הזמן מה פתוב בבעלה, שהוא ו' העמוד האמצעי? וראייתה לזכר ברית עולם. וכשמיוחדת אותם האם את שניהם, היא אומרת לי' העליונה שהוא האבא, מלך מלפי יהיה יפה עליך. וזהו מקף שופר, לשון של יפי.

באותו הזמן שמתחברת עם בעלה, יאמר לה האב הולך סגולתא, אהובה עם בעלה. באתו זמן יתקיים בו (בראשית ב) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. וביום ההוא יהיה ה' אחד למעלה, ושמו אחד למטה. ויהיו האב והאם ביחוד אחד, י"ה למעלה, והקדוש ברוך הוא ושכנינתו ביחוד אחד, שהם ו"ה למטה. וכך עולה יהוה לחשבון אחיד אחיד.

באותו הזמן שיהיו ארבע אחד שורים על הצדיק. וזהו יפה נוף משוש כל הארץ. ויתעורר למטה המשיח, ותעלה שמועתו בכל העולם. משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. מה זה הר ציון? זה אותו הקר שנאמר בו הר העברים, משם יקום, ושני משיחים, שהם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהיו הירכים שלו, והוא אות ביניהם, משום שעליה נאמר (שמות א) וזה לך האות. ובאותו הזמן השכינה העליונה, שהיא קרית מלך רב, שהוא חכמה, מורידה עטרה עליה.

קָם סָבָא אַחְרָא וְאָמַר, סָבָא סָבָא תְּרִי הוּוּ, וְהָא אַנּוּן חַד לְתַתָּא. אָמַר לִיה וַדַּאי, יַפְה נּוֹף דָּא צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרְץ, דָּא עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דַּאִיהוּ מְשׁוּשׁ דְּצַדִּיק דְּאַקְרִי כָּל. הָאָרְץ דַּאִיהִי שְׂכִינְתָא וּלְגַבְהָ גּוֹף וּבְרִית חֲשִׁיבִין חַד. וְלַעֲלָא אַנּוּן תְּרִין. פְּגוּנָא דַּאִילְנָא דַּעֲקָרָא דִּילָהּ אִיהוּ חַד, וְעַנְפִּין לַעֲלָא מִתְּפַרְדִּין לְקַבְלָא אִיבָא. וְרָזָא דְמַלְהָ (יחזקאל א יא) וּפְנִיָהּם וּכְנִפְיָהּם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. פְּרֻדוֹת וַדַּאי. אַנּוּן עַנְפִּין לְגַבֵּי אַבָּא וְאָמָא לְקַבְלָא נְבִיעוּ מִמְּקוּרָא עֲלָאָה דְלִית לִיה סוּף, וְלֹאֲרַקָא כָּלָא בְּצַדִּיק לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.

קָם זְקַן אַחַר וְאָמַר, זְקַן זְקַן, שְׁנַיִם הָיוּ, וְהָרִי הֵם אֶחָד לְמַטָּה. אָמַר לוֹ, וַדַּאי, יַפְה נּוֹף - צַדִּיק. מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרְץ - זֶה הַעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא הַמְשׁוּשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁנִּקְרָא כָּל. וְהָאָרְץ, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְאַצְלָה גּוֹף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאַחַד. וְלַמְעֵלָה הֵם שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁהָאֵילָן שֶׁהִשְׂרֵשׁ שְׁלוֹ הוּא אֶחָד, וְהַעֲנָפִים לְמַעֲלָה נִפְרָדִים לְקַבֵּל הַפְּרִי, וְסוּד הַדְּבָר - וּפְנִיָהּם וּכְנִפְיָהּם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. וַדַּאי פְּרוּדוֹת, אוֹתָם הַעֲנָפִים אֵל הָאֵב וְהָאֵם לְקַבֵּל נְבִיעָה מִמְּקוּר עֲלִיוֹן שְׁאִין לוֹ סוּף, וְלִהְרִיק הַכֹּל בְּצַדִּיק אֵל הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צְפוֹן הָאִי נִקְדָּה דַּאִיהִי צִיּוֹן, אִיהִי בֵּין תְּרִי יִרְכִי קְשׁוּט דְאַנּוּן צְרִי, וּבַהוּן אֲתַעְבִּיד סְגוּל. בְּתֵרִין דְרוּעִין אִיהִי סְגוּלְתָא. לַעֲלָא מְנִיָּהּ חֵלֶם עַל צְרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּלְתָא. חִירִיק תְּחוּת צְרִי אֲתַעְבִּיד סְגוּל תְּחוּת תְּרִין יִרְכִין. וּבְגִין דַּאִיהִי סְגוּלְתָא עַל תְּרִין דְרוּעִין דְאַנּוּן אַבְרָהָם יִצְחָק, אָמַר קָרָא (תהלים קיח כב) אָבִן מְאַסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְעוֹד, הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צְפוֹן, זוֹ הַנִּקְדָּה שֶׁהִיא צִיּוֹן, הִיא בֵּין שְׁנֵי יִרְכֵי הָאֲמַת שְׁהֵם צְרִי, וְעַמְהֵם נַעֲשֶׂה סְגוּל. בְּשִׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת הִיא סְגוּלְתָא. לְמַעֲלָה מֵהֶם חוּלָם עַל צְרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּלְתָא. חִירִיק תְּחַת צְרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּל תְּחַת שְׁנֵי הַיִּרְכִּים. וּמִשׁוּם שֶׁסְגוּלְתָא הִיא עַל שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת שְׁהֵם אַבְרָהָם וְיִצְחָק, אָמַר הַכְּתוּב (תהלים קיח) אָבִן מְאַסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְאַנּוּן ג' יוֹדִי"ן י"י, עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר אֵין פּוֹחַתִּין מַעֲשֶׂרָה מְלַכְיֹת וּמַעֲשֶׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת דַּאֲתַרְמִיזוּ בִּיּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְאַנּוּן תִּלְתַּת טְפִין דְמַחָא דַּאֲתַקְרִיאוּ י"י וּמֵאִי מַחָא דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה סְתִימָאָה בְּכַתְרָא בְּרֹאשׁ דַּאִיהִי כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאַלִּין אַנּוּן י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה דְבַהוּן (שם כ ט) י'עַנְנוּ בְּיוֹם ק'רֹאנוּ. דְאַנּוּן רֹאשֵׁי תְּבִין דַּעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (בראשית לב כב) וַיַּעֲבֹר אֶת מִעְבַּר יַב"ק, וְסִלְקִין בְּחֻשְׁבֹן אֶהְיֶה יְהוָה אֲדַנִּי, דְאַנּוּן נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת מִתְּמִין.

וְאוֹתָן שֶׁלשׁ יוֹדִי"ם י"י, עֲלִיָּהּ נִאָּמַר אֵין פּוֹחַתִּים מַעֲשֶׂר מְלַכְיֹת וּמַעֲשֶׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שֶׁנִּרְמְזוּ בִּיּוֹ"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְהֵם שֶׁלשׁ טְפוֹת שֶׁל הַמַּחַ שֶׁנִּקְרְאוּ י"י. וּמַהוּ הַמַּח? זוֹ הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה הַנְּסֻתָּרָת בְּכַתְרָא שֶׁל הַרֹאשׁ שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאַלּוּ הֵם י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה, שְׁבָהֶם י'עַנְנוּ בְּיוֹם ק'רֹאנוּ, שְׁהֵם רֹאשֵׁי הַתְּבוּת שֶׁעֲלִיָּהֶם נִאָּמַר (בראשית לב) וַיַּעֲבֹר אֶת מִעְבַּר יַבְק, וְעוֹלִים בְּחֻשְׁבוֹן אֶהְיֶה יְהוָה אֲדַנִּי. שְׁהֵן נִשְׁמָה וְרוּחַ וּנְפִשׁ בְּדַרְךָ אֲצִילוֹת מִשָּׁם.

וְכַשְׁתַּחֲוֶיֶתָּהּ הַזֶּה מִתְגַּלִּית בְּעוֹלָם, וְנֹאמַר בָּהּ (ישעיה מ) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לְךָ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי בַכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַיִם. עָלִי לְךָ בַּנְּקֻדָּה עֲלֵאָה מִן סְגוּלָתָא דְאִיהוּ חֵלֶם עַל צָרִי. הָרִימִי בַכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל תִּירָאִי, בְּשָׁנֵי יוֹדִיִּים, שְׁהֵם צָרִי, וְכֻלָּם סְגוּלָתָא.

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן עוֹלָה לְמַעְלָה קוֹל, וְעוֹד בְּזַרְקָא, אָבִינוּ מֵת בַּמְדָּבָר, וְאִין מִיתָה אֵלָא גְלוּת. כִּי בַחֲטָאוֹ מֵת, בַּחֲטָאֵי הַנְּקֻבָּה שֶׁל סַמְא"ל, זֶה הַנְּחָשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים שִׁפְתָּה אֵת חַוָּה. וְהוּא לֹא הִיָּה בְּתוֹךְ הָעֵדָה, עִם אֱלוֹ הַנוֹעֲדִים עַל ה' בְּעֵדַת קִרְחַת, מֵאֲלִין מְקַצְצִים בְּנֻטְיָעוֹת וְעֲשׂוֹ פְרוּד בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁכְנֵתָהּ, וְהַנְּחָשׁ הַזֶּה הוּא כְרוּף עַל צְוֹאֲרוֹ.

וְכַד הָאִי זַרְקָא אֲתַגְלִיא בְּעֲלָמָא אֲתַמַּר בִּיהַ (ישעיה מ ט) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לְךָ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי בַכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַיִם. עָלִי לְךָ בַּנְּקֻדָּה עֲלֵאָה מִן סְגוּלָתָא דְאִיהוּ חֵלֶם עַל צָרִי. הָרִימִי בַכַּח קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל תִּירָאִי בְּתַרְיִן יוֹדִין דְּאֵנוּן צָרִי וְכֻלָּהוּ סְגוּלָתָא. בְּהַהוּא זְמַנָּא סְלָקָא לְעֵלָא קָלָא וְעוֹד בְּזַרְקָא (במדבר כד ג) אָבִינוּ מֵת בַּמְדָּבָר, וְלִית מִיתָה (דף קל ע"ב) אֵלָא גְלוּתָא. פִּי בַחֲטָאוֹ מֵת. בַּחֲטָאוֹ נוֹקְבָא דְסַמְאֵל דָּא נְחָשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים דִּפְתִּי לְחַוָּה. וְהוּא לֹא הִיָּה בְּתוֹךְ הָעֵדָה, בְּאֲלִין נוֹעֲדִים עַל ה' בְּעֵדַת קִרְחַת, מֵאֲלִין דְּהוּוּ מְקַצְצִין בְּנֻטְיָעוֹת וְעֲבָדוּ פְרוּדָא בֵּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתָהּ, וְהָאִי נְחָשׁ אִיהוּ כְרִיכָא עַל צְוֹאֲרוֹ.

וּבְגִין דָּא אָרִיף בִּיהַ וְנֹאמַר אָבִינוּ מֵת בַּמְדָּבָר. וְדָא קוֹ יִרְקָ דְאֲתַמַּר בִּיהַ (בראשית יא ב) וְהָאֲרִץ הִיָּתָה תְּהוֹ וְכַהוּ. וְאִיהוּ קוֹ יִרְקָ דְאֲסַחַר כָּל עֲלָמָא דָּא קוֹ בַּחֲנֵק רִוַח סְעָרָה, וְעֵלָה אֲתַמַּר (איכה ד ט) רִוַח אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה' נִלְכַּד בְּשַׁחֲתוֹתָם. רִוַח אֶף בִּיהַ נִלְכַּד מְשִׁיחַ ה', דְאֲתַמַּר בִּיהַ (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְעֵלָה אֲתַמַּר (שמות טז ח) וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרַמוּ מַיִם. וְאֲלִין מֵיָא דְאֹרִיתָא.

וּבְגִין דָּא אָרִיף בִּיהַ וְנֹאמַר אָבִינוּ מֵת בַּמְדָּבָר. וְזֶה קוֹ יִרְקָ שְׁנֹאמַר בּוֹ וְהָאֲרִץ הִיָּתָה תְּהוֹ וְכַהוּ. וְהוּא קוֹ יִרְקָ שְׁסוֹכֵב אֵת כָּל הָעוֹלָם. זֶה קוֹ בַּחֲנֵק רִוַח סְעָרָה. וְעֵלִיו נֹאמַר (איכה ד) רִוַח אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה' נִלְכַּד בְּשַׁחֲתוֹתָם. רִוַח אֶף בּוֹ נִלְכַּד מְשִׁיחַ ה' שְׁנֹאמַר בּוֹ (בראשית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְעֵלִיו נֹאמַר וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרַמוּ מַיִם. וְאֱלוֹ הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה.

בְּזַמְנָא דְאֵנוּן חִיבִיא בְּעֲלָמָא נִצְבּוּ כְמוֹ נִד נְזִלִים, טַפִּין טַפִּין זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם. בְּגִין דְלָא אֲשַׁתְּכַח מְהֻמְנוּתָא, קַפְאוּ תְהַמַּת בְּלָב יָם, מֵאִי לָב יָם. דָּא ל'ב אֱלֹהִים דְעוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית. כְּלָהוּ קַפְאוּ. בְּגִין דְלָא יִתְגַּרִי (נ"א אֲתַמַּר) אֶף בְּהוּן. מֵאִי יָם דָּא אֲמָא דְאִיהִי גְלִידָא חֲתִימָא בִּינֵיהוּ. וְלֹא אֲתַנְגִּידַת וְאֲשַׁפְּעָא בְּעֲלָמָא. וְכַד בְּעִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְלָא

בְּזַמְנָא שְׁאוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם נִצְבּוּ כְמוֹ נִד נְזִלִים, טַפּוֹת טַפּוֹת, מְעֵט שָׁם מְעֵט שָׁם. מֵשׁוּם שְׁלֹא נִמְצְאוּ הָאֲמוּנָה, קַפְאוּ תְהַמַּת בְּלָב יָם. מַה זֶה לָב יָם? זֶה ל'ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. כְּלָם קַפְאוּ, כְּדִי שְׁלֹא יִתְגַּרֵּה (יְהִי) בְּהֵם אֶף. מַהוּ יָם? זוֹ הָאֵם שֶׁהִיא קְפוּאָה, חֲתוּמָה בִּינֵיהֶם, וְלֹא מְזַרְמָה וּמְשַׁפְּעָה בְּעוֹלָם. וּכְשֶׁרוּצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַל נְקֻמָּה מִן הַנְּחָשׁ